

การส่งเสริมคุณนุสทานรอซูลและปกป้องรักษาชะรีอะฮ์อิสลาม
﴿ من علامات حب النبي ﷺ : نصر سنته والذب عن الشريعة ﴾
[ไทย - Thai - ไทลันดี]

ฟัฎล์ อิลาฮีย์

แปลโดย : ซุฟยาน ยูซุฟ
ผู้ตรวจทาน : ซุฟอัม อุษมาน
ที่มา : หนังสืออรักันบีและสัจญญาณ

2010 - 1431

islamhouse.com

﴿من علامات حب النبي ﷺ : نصر سنته والذب عن الشريعة﴾

« باللغة التايلاندية »

فضل إلهي

ترجمة: سفيان يوسف

مراجعة: صافي عثمان

المصدر: كتاب حب النبي ﷺ وعلاماته

2010 - 1431

islamhouse.com

การส่งเสริมชุมชนะฮ์ท่านรอซูลและปกป้องรักษาชะรีอะฮ์อิสลาม

ย่อมเป็นที่ทราบกันดีว่าเมื่อเราขอบพอใครสักคนเราย่อมที่จะพยายามลงแรง เวลา และทุนทรัพย์เพื่อส่งเสริมการงานของคนที่เรารัก ดังเช่นที่ท่านรอซูลุลลอฮ์ (คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) ได้ลงแรงทั้งหมดทั้งสิ้นที่พระองค์อัลลอฮ์ได้ทรงประทานทั้งแรงกาย ความสามารถ ทรัพย์สิน และชีวิต เพื่อนำพามนุษย์ชาติออกจากความมืดมิดสู่แสงสว่างแห่งอิสลาม จากการกราบไหว้บูชาตามนุษย์ด้วยกันสู่การบูชาพระเจ้าผู้เป็นนายของบ่าวทั้งปวง ท่านรอซูล (คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) ยังได้ต่อสู้อย่างแท้จริง เพื่อให้ถ้อยคำแห่งพระเจ้าสูงส่ง และให้คำเรียกร้องของเหล่าผู้ปฏิเสธศรัทธาคลายหายไป ท่านได้ต่อสู้เพื่อขจัดความชั่วร้ายวุ่นวายให้หมดสิ้น เพื่อให้ศาสนาที่แท้จริงนั้นได้ดำรงอยู่ภายใต้สิทธิของพระองค์อัลลอฮ์

เช่นนี้แล้วผู้ที่รักใคร่ท่านรอซูลุลลอฮ์ (คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) ก็ย่อมที่จะพยายามเจริญรอยตามคำสั่งสอนและยึดรูปแบบการดำเนินชีวิตของท่าน (คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) เป็นแบบอย่างในทุกแง่มุม ซึ่งก็ปรากฏว่ามีกลุ่มคนที่ได้ปฏิบัติและยังคงดำเนิน (ด้วยความโปรดปรานและความช่วยเหลือจากพระองค์อัลลอฮ์) ตามแนวทางท่านรอซูล (คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) พวกเขาเหล่านั้นได้ทุ่มเทแรงกาย แรงใจ ทรัพย์สิน เวลา หรือแม้แต่ชีวิตของตนเองเพื่อดำเนินตามในสิ่งที่ท่านรอซูล (คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) ได้เคยทุ่มเท ซึ่งเราจะได้นำเสนอจุดยืนของพวกเขาดังต่อไปนี้

1. อะนัส บิน นัฎรฺ (เราะฎียัลลอฮุอันฮุ) เรียกร้องการสละชีพในแนวทางของพระองค์อัลลอฮ์และปกป้องรักษาศาสนาของพระองค์

เมื่อข่าวโศกนอญการเสียชีวิตของท่านรอซูลุลลอฮ์ (คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) ในสงครามอุฮุดได้แพร่กระจาย ความโกลาหล (ดังที่ได้กล่าวไปแล้ว) จึงบังเกิดในหมู่นักรบมุสลิม เساءหาบะฮ์บางคนถึงกับนั่งหมดอาลัยตายอยากและวางอาวุธ เมื่ออะนัส บิน นัฎรฺ มาเห็นจึงถาม เساءหาบะฮ์เหล่านั้นว่า “เหตุใดพวกท่านจึงมานั่งกันตรงนี้” เساءหาบะฮ์เหล่านั้นตอบไปว่า “ท่านรอซูล (คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) ชีวิตเสียแล้ว” ท่านใดนั้นอะนัสก็แย้งขึ้นว่า “แล้วพวกท่านจะทำอย่างไรกับชีวิตหลังจากนี้ต่อไป? จงลุกขึ้นและออกไปสู้สละชีพเพื่อเจริญรอยตามในสิ่งที่ท่านรอซูล (คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) ได้สละชีพสิ”¹

เساءหาบะฮ์ท่านนี้ยังยอมแม้กระทั่งสละชีวิตตนเองเพื่อยืนหยัดปกป้องและเชิดชูศาสนาแห่งพระองค์อัลลอฮ์ด้วยพลังกำลังท่านเองด้วย ดังที่อิมาม อัล-บุคอรีได้รายงานจากอะนัส บิน

¹ ดู สี่เราะฮ์ อิบน์ ฮิชาม ๓/๓๐, และ อัล-สี่เราะฮ์ อัน-นะบะวียะฮ์ ลี อิบน์ ฮีบบาน อัล-บุสดี หน้า ๒๒๕, และ หนังสือ ญะวามิอุ อัล-สี่เราะฮ์ หน้า ๑๖๒

มาลิก (เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ) โดยกล่าวว่า “ครั้งในวันสงครามอุหุดและปรากฏว่ากองทัพมุสลิมได้แตกพ่าย² อะนัส บิน นัฎร (เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ) กล่าวขึ้นว่า “โอ้พระองค์ข้าพระองค์ขอภัยโทษจากสิ่งที่พวกเขาได้กระทำ” –หมายถึงบรรดาเศาะหาบะฮ์- “และข้าพระองค์ขอความหลีกเลี่ยงจากการกระทำของพวกเขา” –หมายถึงเหล่ามุชริกีน-

จากนั้นเขากระโจนเข้าสู่สนามรบและพบกับสะอัด บิน มุอาซ (เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ) ท่านจึงกล่าวว่า “โอ้ สะอัด บิน มุอาซ ! ขอสาบานด้วยอัลลอฮ์ผู้เป็นเจ้าของนัฎร(ชื่อบิดาของอะนัส) ข้าได้กลิ่นของสวรรค์อยู่ใต้ภูเขาคูหุดนี้แล้ว”

สะอัด (เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ) กล่าวว่า “ฉันเองไม่มีความสามารถที่จะทำเช่นที่เขาทำหรือก้อ ท่านรอซูลุลลอฮ์”

หลังจากเสร็จศึกสงคราม อะนัส บิน มาลิก (เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ) รายงานว่า หลังจากนั้นเราก็พบศพของอะนัส บิน นัฎร ถูกคมหอก ดาบ และธนูมากกว่า ๘๐ แห่ง สภาพศพของเขา ส่วนหัวถูกตัดข้าง³ (จากจมูกจนถึงใบหู) ซึ่งไม่มีใครทราบว่ามันคือศพของเขาจนเมื่อน้องสาวของเขามาระบุว่านี่คือศพพี่ชายของนางโดยดูจากส่วนข้างของใบหน้า อะนัสยังกล่าวอีกว่า

﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ
وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا﴾ (الأحزاب : 23)

ความว่า “ในหมู่ผู้ศรัทธามีบุรุษผู้มีสัจจะต่อสิ่งที่พวกเขาได้สัญญาต่ออัลลอฮ์เอาไว้ ดังนั้นในหมู่พวกเขามีผู้ปฏิบัติตามสัญญาของเขา และในหมู่พวกเขามีผู้ที่ยังคงอยู่ (การตายชะฮีด) และพวกเขามีได้เปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด” (อัล-อะห์ซาบ 23)

เราเห็นหรือคาดว่าอายะฮ์นี้ถูกประทานในกรณีของ อะนัส บิน นัฎร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ และกรณีอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน⁴

2. ความปิตินดีของ หะรอม บิน มิลหาน (เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ) ในการพลีชีพเพื่อเผยแพร่สารแห่งอิสลาม

นี่เป็นอีกตัวอย่างหนึ่งจากบรรดาเศาะหาบะฮ์ที่ถูกสังหารขณะกำลังเผยแพร่สารจากท่านรอซูล (คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام) ถึงกระนั้น ก่อนที่เขาจะจากไปสู่โลกอาคิเราะฮ์ เขาก็ได้ช่วย

² انكشف المسلمون กองทัพมุสลิมได้แตกพ่าย, ในอีกสายรายงานหนึ่งระบุว่า انهم الناس และผู้คนที่พ่ายแพ้, ดู ฟัตหุลบารีย์ เล่มที่ ๖ หน้าที่ ๒๒

³ هو من المثلة بضم الميم وسكون المثلة (وقد مثل به) นั่นคือการตัดอวัยวะจากจมูกจนถึงหูหรือส่วนอื่นที่คล้ายคลึงกัน ดูอ้างอิงที่แล้ว เล่มที่ ๖ หน้าที่ ๒๓

⁴ قول الله عزوجل: من المؤمنين رجال صدقوا ما عاهدوا الله عليه فمنهم من قضى نحبه ومنهم من ينتظر وما بدلوا تبديلا ส่วนหนึ่งจากหะดีษหมายเลข ๒๘๐๕ เล่มที่ ๖ หน้าที่ ๒๑

โอกาสสุดท้ายเพื่อบอกให้โลกรับรู้ว่าเขาปลานปลัมและปิตีเพียงใดกับการเสียดสครั้งนี เรามาลองดูกันว่าอะไรคือความปลัมปิตีของเขา? ดังที่ อัล-บุคอรี⁵ ได้รายงานจาก อะนัส (เราะฎียัลลอฮุอันฮู) ว่า “ท่านนบี (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) ได้ส่งลุงของท่าน ซึ่งเป็นพี่น้องชายของอุมมุ สุลัยม์ร่วมไปกับกองพลม้าทั้งหมด ๗๐ คน เพื่อไปเชิญชวนชนเผ่าหนึ่งให้รับอิสลาม (ซึ่งหะรอมผู้นั้นเป็นคนขาทิการเดินกะเผลกกะเผลก)⁵ หะรอมได้ออกเดินทางพร้อมด้วยชายอีกคนจากอีกเผ่าหนึ่ง

หะรอมกล่าวขึ้นว่า “เราต้องอยู่ใกล้ๆ กัน หากว่าพวกเขาสนใจในสิ่งที่ฉันบอกพวกเขา ท่านก็ไม่มีปัญหาอะไร⁶ แต่หากพวกเขาฆ่าฉัน ท่านก็จงกลับไปยังพรรคพวกของท่านทันที”

หะรอมจึงเริ่มเชิญชวนโดยกล่าวว่า “พวกท่านจะเชื่อฉันไหมหากฉันนำสารแห่งท่านรอซูล (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) มาบอก?”

เมื่อหะรอมเริ่มพูดคุย⁷กับคนเหล่านั้น พวกเขาทำสัญญาอนุญาตให้ชายคนหนึ่งเดินมาจากข้างหลังและแทงหะรอมจนทะลุหลัง

เมื่อถูกแทง หะรอมจึงร้องขึ้นว่า “อัลลอฮุ อักบัรฺ ขอสาบานด้วยพระผู้เป็นแห่งกะอูบะฮฺฉันได้รับชัยชนะแล้ว”⁸

นี่คือผู้ที่รักท่านรอซูล (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) และศรัทธาในอิสลามอย่างแท้จริง ผู้ซึ่งมีความรักที่ทำให้เขาเห็นว่าชัยชนะนั้นเกิดขึ้นด้วยการสละชีวิตของตนเองเพื่อเผยแพร่สารแห่งอิสลามของท่านรอซูลอันเป็นที่รักของเขา

ขอสาบานด้วยอัลลอฮฺผู้ทรงครองกะอูบะฮฺ นี่คือนชัยชนะอย่างแท้จริง โอ้พระองค์อัลลอฮฺ ขอจงประทานสิ่งนั้นแก่พวกเราด้วยเถิด อามีน ยาร็อบบัลดอะมีน

3. อุมมุ บักรุ ส่งกองทหารของอูสามะฮฺอกรบ แม้ว่าสถานการณ์กำลังตึงเครียดหลังการเสียชีวิตของท่านรอซูล (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม)

⁵ (หะรอม พี่น้องชายอุมมุ สุลัยม์ และเป็นชายที่เดินกะเผลกกะเผลกจึงออกเดินทาง) อัล-หาฟิซ บิน หะญูรฺ กล่าวว่า อักขระ วาว (و) ซึ่งมีความหมายว่า “และ” ในตอนที่ว่า ผู้เขียนน่าจะบันทึกโดยความสะเพร่า อันที่จริงประโยคที่ถูกตัดควรจะเป็นดังนี้ “หะรอมและชายคนหนึ่งซึ่งเดินกะเผลกกะเผลกจึงออกเดินทาง” จากฟัตหุล บารีย์ 7/387

⁶ (หากพวกเขาสนใจในสิ่งที่ฉันบอก ท่านก็...) ในอีกสายรายงานระบุว่า “หากพวกเขาสนใจในสิ่งที่ฉันบอกพวกเขา ท่านก็จงอยู่ใกล้ๆ ฉัน” ดูอ้างอิงที่แล้ว เล่มที่ ๗ หน้า ๓๔๘

⁷ (หะรอมเริ่มพูดคุยกับคนกลุ่มนั้น) จากรายงานของ อัล-ญะบะรี๊ ปรากฏดังนี้ “เมื่อหะรอมได้ปรากฏกายและพูดขึ้นว่า “โอ้ชาวเมือง บิฮฺรุ มะอูนะฮฺ ฉันคือตัวแทนของศาสนทูตแห่งอัลลอฮฺ จงศรัทธาในพระองค์อัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์เถิด” ทันใดนั้นก็มียายคนหนึ่งออกมาจากบ้านพร้อมด้วยหอก และแทงหะรอมจากด้านข้างจนทะลุออกอีกด้านหนึ่ง” ดูอ้างอิงที่แล้ว เล่มที่ ๗ หน้า ๓๔๘

⁸ ดูเศาะฮีหฺ อัล-บุคอรี๊ เรื่อง อัล-มะฆอซี๊ หัวข้อ สงคราม อัน-เราะฎี๊, ริฎิ้ล และชิกวาน, บิฮฺรุ มะอูนะฮฺ เป็นส่วนหนึ่งจากหะดีษหมายเลข ๔๐๙๑ เล่มที่ ๗ หน้า ๓๔๕ ถึง ๓๔๖

การเสียชีวิตของท่านรอซูล (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) ถือเป็นบททดสอบอันหนักหน่วง ต่อบรรดาเศาะหาบะฮ์ เพราะหลังการเสียชีวิตของท่านรอซูล (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) ชนเผ่าอาหรับต่างๆ ได้เริ่มกระด้างกระเดื่องและปฏิเสธอิสลาม มีหน้าซำยังวางแผนจะโจมตีฐานที่มั่นของมุสลิม ณ นครมะดีนะฮ์อีกด้วย ดังที่อัมมารุ บิน ยาสิรุ ได้บรรยายสภาพของหมู่มุสลิมในขณะนั้นว่า เป็นเช่นสัตว์เลี้ยงที่ไม่มีเจ้าของ และมะดีนะฮ์ในขณะนั้น –ตามคำอธิบายของอัมมารุ- ก็คับแคบในความรู้สึกของประชาชนมากกว่ารูแหวนเสียอีก⁹

แต่ถึงสถานการณ์จะเลวร้ายและบีบอัดขนาดนั้น อนุ บักรูก็ยังยืนยันที่จะส่งกองทหารของอุซามะฮ์ออกสู่แนวหน้า เพราะนั่นคือสิ่งที่ท่านรอซูล (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) ได้เตรียมการก่อนหน้าที่ท่านจะเสียชีวิต ท่านได้สั่งและตระเตรียมกำลังพลเพื่อส่งไปรบกับเหล่าอริราชศัตรูซึ่งอยู่ห่างออกไปจากเมืองมะดีนะฮ์ แต่การส่งกองกำลังในครั้งนั้นได้หยุดชะงักไว้เพราะอาการเจ็บป่วยของท่าน (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) และทวดหนักจนเสียชีวิตในที่สุด

ที่ว่า จุดยืนของ อนุ บักรู สหายผู้เป็นที่รักยิ่งผู้นี้จะเป็นอย่างไรบ้างกับคำสั่งของท่านรอซูล (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม)? รายงานโดยอิมาม อัฏ-ฏาฮาบีจาก อาศิม บิน อะดียฺ ว่าหนึ่งวันถัดจากวันที่รอซูล (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) เสียชีวิต อนุ บักรู ได้สั่งให้คนป่าวประกาศว่า “กองทหารของอุซามะฮ์ให้เดินทัพต่อไป ต้องไม่มีทหารของอุซามะฮ์แม้แต่คนเดียวที่ยังคงอยู่ในเมืองมะดีนะฮ์ ทุกคนจะต้องออกไปยังค่ายที่ อัล-ญุรฟู¹⁰”¹¹

ครั้งเมื่ออุซามะฮ์เห็นว่าสถานการณ์ในเมืองขณะนั้นยังคงวุ่นวายอลหม่าน จึงขออนุญาตจาก อนุ บักรูเพื่ออยู่ประจำการรักษาเมืองมาดีนะฮ์ต่อ อนุ บักรู เขียนตอบกลับไปว่า “ฉันไม่คิดว่าการงานใดจะสมควรปฏิบัติก่อนการงานที่ท่านรอซูล (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) ได้ดำเนินไว้ และถ้าให้หมู่คนมาจิกกัดฉันยังจะดีเสียกว่าให้ฉันละทิ้งกิจการของท่านรอซูล (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม)”¹²

มีเศาะหาบะฮ์บางคนที่ไม่เห็นด้วยและคัดค้านเพราะเกรงว่าชนเผ่าอาหรับจะคิดโจมตีเมืองมะดีนะฮ์หลังรู้ข่าวการเสียชีวิตของท่านรอซูล (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) อนุ บักรูก็ตอบกลับไปว่า “ถ้าฉันรั้งกองทหารที่รอซูล (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) กำลังจะส่งไปรบ เช่นนั้นแล้วฉันคงกระทำการผิดพลาดอย่างมหันต์ ขอสาบาน ด้วยอัลลอฮ์ ผู้ที่ชีวิตของฉันอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ ให้ชนเผ่าอาหรับโจมตียังดีเสียกว่าให้ฉันรั้งกองทหารของท่านรอซูล (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม)”¹³

⁹ ดู อัล-สีเราะฮ์ อัน-นะบะวียะฮ์ ของ อิบน์ ฮิบบาน อัล-บุสตีญ์ หน้าที่ ๔๒๘

¹⁰ อัล-ญุรฟู เป็นสถานที่อยู่ห่างจากเมืองมะดีนะฮ์ ๓ ไมล์ ทิศทางมุ่งสูชาม (มุญัฎมิ อัล-บุลดาน หมายเลข ๓๐๕๓ เล่มที่ ๒ หน้าที่ ๑๔๙)

¹¹ ตาริค อัฏ-ฏาฮาบี เล่มที่ ๓ หน้าที่ ๒๒๓

¹² ตาริค คอลิฟะฮ์ บิน ค็อยยาต หน้าที่ ๑๐๐

¹³ ตาริค อัล-อิสลาม ของ อัช-ชะฮะบียฺ (ยุคสมัยของคุละฟะฮ์ อัร-รอซิดีน) หน้าที่ ๒๐ ถึง ๒๑

และในอีกสายรายงานจาก อัฏ-ฎาะบะรียฺ กล่าวว่า “ขอสาบานด้วยอัลลอฮฺ ผู้ที่ชีวิตของอบูบักรฺอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ หากแผ่นดินรู้ว่าอย่างแน่ใจจะมีเพียงเลือดคอกขี้ฉ้อฉันฉันก็จะยังคงส่งกองกำลังของอุสมะฮฺออกไปรบ ดังที่ท่านรอซูล (คือลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลิม) ได้เตรียมการ และหากว่าในหมู่บ้านจะเหลือฉันเพียงคนเดียว ฉันก็จะยังคงพยายามทำมันให้สำเร็จ”¹⁴

ขอสาบานด้วยพระองค์อัลลอฮฺ ผู้ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ นี่คือนักที่รักใคร่ของท่านรอซูล (คือลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลิม) อย่างบริสุทธิ์ใจ และอบู บักรฺผู้นี้ยังทำตัวเป็นแบบอย่างด้วยการออกไปส่งกองทหารด้วยการเดินเท้า ขณะที่อุสมะฮฺนั้นขี่พาหนะ และมีอัศวรเราะหฺมานบิน เอาฟุ (เราะฎียัลลอฮฺอานฮุม) เป็นผู้จูง อุสมะฮฺเอ่ยขึ้นว่า โอ้ คอลีฟะฮฺของท่านรอซูล (คือลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลิม) ด้วยพระนามแห่งองค์อัลลอฮฺ หากท่านไม่ขึ้นมาบนนี้ข้าจะลงไปเดินพร้อมท่าน อบู บักรฺ ตอบกลับไปว่า ด้วยพระนามแห่งองค์อัลลอฮฺจงอย่าได้ลงมา และฉันก็จะไม่ขึ้นไป จะเป็นไรไปหากฉันจะให้เท้าของฉันเป็นอนุ่นในแนวทางขององค์อัลลอฮฺบ้างสักชั่วครู่หนึ่ง”¹⁵

ในการนี้ อบู บักรฺ ได้ให้โอวาทแก่อุสมะฮฺว่า “ท่านจงปฏิบัติดังที่ท่านรอซูล (คือลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลิม) ได้กำชับ และจงเริ่มจากดินแดน กุญอะฮฺ ถัดไปก็เป็น ฮิต-อาบิล และจงปฏิบัติตามคำสั่งของท่านรอซูลอย่างเคร่งครัด (คือลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลิม) มิให้ขาดตกเป็นอันขาด”¹⁶ จากอีกสายรายงานหนึ่งกล่าวว่า “อุสมะฮฺ ท่านจงมุ่งหน้าสู่ดินแดนที่ท่านรอซูล (คือลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลิม) ได้กำหนด และจงสู้รบดังที่ท่านรอซูล (คือลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลิม) ได้เคยสั่งการ”¹⁷

ขอสาบานด้วยองค์อัลลอฮฺ นี่คือนักที่รักที่แท้จริงที่มีต่อท่านรอซูล (คือลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลิม) ด้วยการสู้รบในแนวทางอิสลามเพื่อปกป้องและเชิดชูความถูกต้องตามเจตนารมณ์ของท่านรอซูล (คือลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลิม)

4. **อบู บักรฺ สู้รบกับผู้ที่ปฏิเสธการจ่ายชะกาตและผู้ที่ยื่นเหอกจากอิสลามแม้ว่าสถานการณ์ภายในจะตึงเครียดก็ตาม**

เมื่อกล่าวถึงการสู้รบกับผู้ที่ปฏิเสธการจ่ายชะกาต เราจะประจักษ์ในความมุ่งมั่นเจตนารมณ์ และความหนักแน่นของอบู บักรฺดังที่ได้ปรากฏในคำพูดของท่านอันโด่งดังว่า “ด้วยพระนามแห่งองค์อัลลอฮฺ หากแม้พวกเขาปฏิเสธที่จะจ่ายแม้เพียงแค่เชือกผูกอูฐที่เคยส่งให้ท่าน

¹⁴ ดู ตาริค อัฏ-ฎาะบะรียฺ เล่มที่ ๓ หน้า ๒๒๕

¹⁵ ตาริค อัฏ-ฎาะบะรียฺ เล่มที่ ๓ หน้า ๒๒๖

¹⁶ อ้างอิงที่แล้ว เล่มที่ ๓ หน้า ๒๒๗

¹⁷ ตาริค อัล-อิสลาม ลิซ ชะฮะบียฺ หน้า ๒๐ ถึง ๒๑

รอซูลุลลอฮฺ (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) ซ้ำก็จะสู้เพราะการที่พวกเขาปฏิเสธจะจำมัน^{18,19} ดังนั้น เมื่อท่านทราบข่าวว่ามีชนเผ่าอาหรับเริ่มปฏิเสธอิสลามและพยายามโจมตีเมืองมะดีนะฮฺ ท่านได้ออกไปประจัญบานซูดาบด้วยตัวเอง เช่นที่รายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮฺ (เราะฎิยัลลอฮุอันฮา) ว่า “พ่อของฉันขึ้นพาหนะและซูดาบมุ่งหน้าไปยังเมือง ซีย อัล-กิศเศาะฮฺ^{20,21} และเมื่อมีการขอร้องให้ท่านประจำอยู่ในเมืองและส่งตัวแทนออกไป ท่านตอบว่า “ไม่ และด้วยพระนามแห่งผู้อภิบาล ฉันจะไม่ทำเช่นนั้น ฉันจะทวงสิทธิให้กับพวกท่านด้วยตัวของฉันเอง”²²

แล้วจะให้ท่านนั่งอยู่เฉยๆ ได้อย่างไร ในเมื่อศาสนาของผู้ที่ท่านรักกำลังร้องเรียกท่านอยู่ แล้วจะไม่ให้ท่านออกไปรบได้อย่างไร ในเมื่อท่านรับรู้ถึงการร้องเรียกขอความช่วยเหลือจากศาสนาที่ถูกประจานลงมา กลับมาย้อนดูตัวเราเองบ้าง พวกเรายืนอยู่ตรงไหนหากเทียบกับจุดยืนของอนุ บักรุ ? เราเห็นอยู่ตำตาวาศาสนาของเรากำลังร้องเรียกขอความช่วยเหลือจากทั่วทุกสารทิศ เสียงโหยหวนของชะรีอะฮฺอิสลามียะฮฺตั้งอยู่ในเกือบทุกที่ในโลก แล้วมีใครตอบรับเสียงนั้นบ้าง?

หรือไม่เรากลัวบ้างว่า -แม้ว่าเราจะอ้างว่ารักนบี (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) เหลือเกินก็ตาม- เราจะเป็นดังพระดำรัสของอัลลอฮฺที่ว่า

﴿لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾
(الأعراف : 179)

ความว่า “โดยที่พวกเขามีหัวใจซึ่งพวกเขาไม่ใช้มันทำความเข้าใจ และพวกเขามีตาซึ่งพวกเขาไม่ใช้มันมอง และพวกเขามีหูซึ่งพวกเขาไม่ใช้มันฟัง ชนเหล่านี้ประหนึ่งปศุสัตว์ ใช่แต่นั้นพวกเขเป็นผู้หลงผิดยิ่งกว่า ชนเหล่านี้พวกเขา คือผู้ที่เผลอเผลอ”

5. อัล-บัรรอห์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ ขอให้โยนตัวเขาเข้าไปในสวนอันเป็นที่ตั้งของฝ่ายศัตรู เพื่อจะได้เปิดประตูสวนจากข้างใน

¹⁸ เชื้อกที่ใช้ล่ามอูฐที่จะใช้ในการจ่ายชะการ เพราะเจ้าของอูฐจะต้องเป็นผู้มอบ (ดู อันนิฮายะฮฺ ฟิ เมาะริบ อัลหะดีษ วา อัลอะษร์ ภายใต้อักขระ (عقل) เล่มที่ ๓๐ หน้า ๕๒

¹⁹ เศาะฮิหฺ มุสลิม ภาค อัลฮิมาณ, لا إله إلا الله, قتال الناس حتى يقولوا: لا إله إلا الله, ส่วนหนึ่งจากหะดีษหมายเลข ๓๒ เล่มที่ ๑ หน้า ๕๒

²⁰ ซีย อัล-กิศเศาะฮฺ ทัพพระนบวว่า เป็นสถานที่ซึ่งตั้งห่างจากเมืองมาดีนะฮฺ ๒๔ ไมล์ อยู่บนเส้นทาง อัล-ริอบชะฮฺ (ดู มุญญิม อัลบุดดาน หมายเลข ๙๗๒๐ เล่มที่ ๔ หน้า ๔๑๖

²¹ อัล-บิตายะฮฺ วะ อัน-นิฮายะฮฺ เล่มที่ ๖ หน้า ๓๕๕

²² ตาริค อัล-ญาอะบะรียฺ เล่มที่ ๓ หน้า ๒๔๗ และดู อัล-กามิล ฟิ อัล-ตาริค ของ อิบน์ อัล-อะษีร เล่มที่ ๒ หน้า ๒๓๓ และดู อัล-บิยะฮฺ วะ อัน-นิฮายะฮฺ เล่มที่ ๖ หน้า ๓๕๕

ในศึกสงคราม อัล-ยามามะฮฺ บรรดาทหารของ มุสลิมะฮฺ อัล-กัชซาบ ได้พากันเข้าไปหลบอยู่ในสวนแห่งหนึ่งและปิดประตูสวน เมื่อทหารอิสลามตามมาถึง หนึ่งในเคาะหาบะฮฺ ได้เรียกร้องให้มีทรสหายของเขาโยนตัวเขาขึ้นไปบนขอบรั้วเพื่อที่จะเข้าโจมตีศัตรูและเปิดประตูสวนให้แก่มุสลิม

อิมาม อัล-ญะอะบะรียฺได้รายงานเรื่องนี้ไว้ว่า “ครั้นกองทัพมุสลิมได้ขับไล่ทหารเหล่านั้น (ทหารของมุสลิมะฮฺ) จนเข้าไปหลบอยู่ในสวน (สวนแห่งความตาย) ซึ่งผู้ที่หลบอยู่ในสวนขณะนั้นคือ มารศาสนา มุสลิมะฮฺ อัล กัชซาบ ทันใดนั้น อัล-บรอรฺ บิน มาลิก ร้องขึ้นว่า “โอ้บรรดาชนมุสลิม จงโยนฉันเข้าไปในสวนนั้น” และอีกสายรายงานระบุว่า “โอ้บรรดามุสลิมจงขว้างฉันเข้าไปในสวนนั้น”²³ สหายบางคนจึงพูดขึ้นว่า “อย่าทำเช่นนั้นเลย บรอรฺ” เขากลับตอบว่า “ด้วยพระนามแห่งองค์ผู้อภิบาล พวกท่านต้องโยนฉันขึ้นไปเดี๋ยวนี้” ดังนั้นอัล-บรอรฺจึงขึ้นขี่หลังมุสลิมคนหนึ่งจนสามารถเข้าไปในสวนทางด้านกำแพง และได้ปะทะกับทหารมุสลิมะฮฺที่ประตูสวนนั่นเอง จนสามารถเปิดประตูสวนให้ทหารมุสลิมสามารถเข้าไปสังหารมุสลิมะฮฺในที่สุด”²⁴

อัลลอฮฺอັคบัรฺ ! เห็นไหมว่า อัล-บรอรฺ มองตัวเองว่าชีวิตตนนั้นเป็นเรื่องเล็กน้อยและยอมเสียสละตนเองเพื่ออิสลามได้ขนาดไหน ทั้งๆ ที่ชีวิตของเขานั้นมีค่าสูงส่ง และสูงกว่าชีวิตของเราเป็นพันๆ คนเสียด้วยซ้ำ

6. มุสลิม ๔๐๐ คนให้สัตยาบันจะสละชีพในสงครามอัล-ยรรูฏ

ในสงครามอัล-ยรรูฏ เราได้เห็นชนมุสลิม ๔๐๐ คนพร้อมใจกันให้สัตยาบันจะสละชีพและปกป้องรักษาศาสนาของพระองค์อัลลอฮฺ และจะกำจัดความชั่วฉกรรจ์ไปถึงความเลวร้ายให้หมดสิ้น อัล-หาฟิซ อิบน์ กะษีร ได้รายงานถึงการครั้งนั้นว่า จากอบี อุษมาน อัล-ซีอัสนาญี จาก บิดาของท่าน กล่าวไว้ว่า อิกริมะฮฺ บิน อบี ญะฮัล(เราะฎียัลลอฮฺอฺอันฮฺ) ได้กล่าวต่อหน้าข้าศึกในวันนั้นว่า “ข้าเคยเป็นศัตรูและต่อสู้กับรอซูลุลลอฮฺ (คือลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลิม) ในหลายๆ สถานการณ์แล้ววันนี้เจ้าคิดว่าข้าจะหนีจากพวกเจ้าอย่างนั้นหรือ !” จากนั้นอิกริมะฮฺจึงตะโกนขึ้นว่า “ใครจะให้สัตยาบันที่จะต่อสู้จนตัวตายบ้าง?” อาของเขา อัล-หาวริษ บิน ฮิซาม จึงให้สัตยาบันเป็นคนแรกตามด้วย ฏีรอฎ บิน อัล-อะซุฎุ และทหารหาญอิสลามอีก ๔๐๐ คน ทั้งกองทัพทหารเดินเท้าและทหารม้า พวกเขาพร้อมกันต่อสู้อยู่แถวหน้าในกองทัพของคอลิด บิน อัล-วะลีด จนได้รับบาดเจ็บกันถ้วนหน้า ซึ่งบางคนก็เสียชีวิตในสนามรบ เช่น ฏีรอฎ บิน อัล-อะซุฎุ (เราะฎียัลลอฮฺอฺอันฮฺ)”²⁵

²³ ดู อัล-ซีเราะฮฺ อัน-นะบะวียะฮฺ และ อัคบาร อัล-คูลาฟาฮฺ ของ อัล-บุสตีญี หน้าที่ ๔๓๘

²⁴ ตาริค อัล-ญะอะบะรียฺ เล่มที่ ๓ หน้าที่ ๒๙๐ และดู อัล-กามิล ฟิ อัต-ตาริค เล่มที่ ๒ หน้าที่ ๒๔๖

²⁵ อัล-บิตายะฮฺ วะ อัน-นิฮายะฮฺ เล่มที่ ๗ หน้าที่ ๑๑ ถึง ๑๒ และดู ตาริค อัล-ญะอะบะรียฺ เล่มที่ ๓ หน้าที่ ๔๐๑ และดู อัล-กามิล ฟิ อัต-ตาริค เล่มที่ ๒ หน้าที่ ๒๘๓

7. อับดุลมุฮัมมัด (เราะฎียัลลอฮุอันฮู) ปีนขึ้นเหนือกำแพงเมืองเพื่อเข้าไปเปิดประตูเมืองให้ทหารอิสลาม

ณ ดินแดนอียิปต์เราได้รู้จักผู้ที่รักใคร่ท่านรอซูล (ศ็อลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) อย่างแท้จริงอีกท่านหนึ่ง คนผู้นี้ได้มอบร่างกายและชีวิตเพื่ออิสลาม เขาได้กระทำการเชกเช่น อัล-บัจรออ์ บิน มาลิก ในศึกสงคราม อัล-ยามามะฮ์ ซึ่งก็ไม่ใช่เรื่องแปลกแต่อย่างใด นั่นก็เพราะพวกเขาสำเร็จหลักสูตรมาจากโรงเรียนเดียวกัน และคนที่พวกเขารักก็คือๆ คนเดียวกัน พวกเขาสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนแห่งศาสนทูต และผู้ที่พวกเขารักยิ่งชีวิตก็คือท่านนบีมุฮัมมัด (ศ็อลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) นั่นเอง อิมาม อิบน์ อับดุลหะกัม ได้เล่าถึงเรื่องราวของเขาและเคาะหาบะฮ์ท่านอื่นๆ ดังนี้ “เมื่อการเปิดประตูเมืองศัตรูบังเกิดความล่าช้าแก่ อัมรฺ บิน อัล-อาศ (เราะฎียัลลอฮุอันฮู) อับดุลมุฮัมมัดในขณะนั้นจึงรับอาสาเปิดประตูเมือง โดยกล่าวว่า ฉันจะมอบชีวิตนี้แด่องค์อัลลอฮ์ และฉันหวังเป็นอย่างยิ่งที่จะเปิดประตูเมืองแก่ทหารอิสลาม”

เขาจึงเอามันโดพาดตรงกำแพงเมืองและปีนขึ้นไปตรงฝั่งตลาด อัล-หัมมาม และกำซับทหารอิสลามให้กล่าวตักบิรตอบหากเขาตักบิร ไม่ทันที่ทหารอิสลามจะได้เตรียมตัว ซุเบรฺ ก็ปีนถึงยอดกำแพงเมืองพร้อมซูดาบและตะโกน อัลลอฮุอักบัร ทหารคนอื่นจึงพยายามปีนขึ้นไปด้วยจนอัมรฺ ต้องห้ามเอาไว้เพราะกลัวบันไดจะหักเสียก่อน

เมื่อซุเบรฺและผู้ติดตามเข้าเมืองได้สำเร็จพร้อมๆ กับการตักบิร มุสลิมที่รออยู่นอกกำแพงเมืองก็กล่าวตักบิรตอบด้วยเสียงอันแข็งแรงแช่ ชาวเมืองจึงแน่ใจว่าชนอาหรับกลุ่มนั้นคงพังประตูเมืองเข้ามาได้แล้วจึงพากันหลบหนีไปหมด ขณะนั้น ซุเบรฺมุ่งหน้าไปยังประตูเมืองและเปิดให้ทหารอิสลามเข้าเมืองได้สำเร็จ”²⁶ (เราะฎียัลลอฮุอันฮูม)

ความรักและการทุ่มเทเพื่อศาสนาของพวกเขาช่างจริงจังมากมายยิ่ง !

8. อัน-นูอมาน บิน มุกริน (เราะฎียัลลอฮุอันฮู) วิงวอนต่อพระองค์อัลลอฮ์ให้ทรงประทานชะฮาดะฮ์ (การตายในแนวทางอิสลาม) เพื่อชัยชนะของอิสลาม

ในสงครามนะฮาวันด์ ยังมีผู้กล้าและรักใคร่ท่านนบี (ศ็อลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) อีกคนหนึ่ง เขาผู้นั้นได้วิงวอนต่อเอกองค์อัลลอฮ์ให้ประทานชะฮาดะฮ์แก่เขาเพื่อชัยชนะจะได้เป็นของอิสลาม ดังรายงานโดย อับ-ชะฮะบียฺว่า เมื่อการปะทะระหว่างสองฝ่ายเริ่มต้น (ในสงครามนะฮาวันด์) นูอมานได้กล่าวว่า “หากฉันถูกสังหารในสงครามอย่าได้มีใครคนใดเข้ามาช่วยฉัน เพราะฉันได้วิงวอนต่อเอกองค์อัลลอฮ์ไว้ จงช่วยกันขอให้พระองค์ทรงประทานชะฮาดะฮ์แก่ฉันเถิด” จากนั้นเขาจึงกล่าวคำวิงวอนว่า “โอ้พระองค์อัลลอฮ์ขอทรงประทานชะฮาดะฮ์แก่ข้าพระองค์เพื่อชัยชนะแห่งอิสลาม” ทหารคนอื่นๆ จึงกล่าวอามีน ซึ่งนูอมานก็เป็นคนแรกที่ตายในสนามรบนั้น”²⁷ (เราะฎียัลลอฮุอันฮู)

²⁶ ฟุตุฮัต มิศรฺ วัอะ อัดบารุฮฺฮา หน้าที่ ๕๒

²⁷ ตารีก อัล-อิสลาม หน้าที่ ๒๒๕

ในอีกสายรายงานหนึ่งระบุว่า นูอุมานได้กล่าวคำวิงวอนดังนี้ “โอ้พระองค์อัลลอฮ์ ขอจงช่วยคำจูนศาสนาแห่งพระองค์ และขอจงประทานความช่วยเหลือแก่บ่าวของพระองค์ และขอให้นูอุมานผู้นี้เป็นคนแรกที่ตายในหนทางของพระองค์ เพื่อเชิดชูศาสนาและช่วยเหลือบ่าวของพระองค์”²⁸

ข้างเป็นคำวิงวอนที่ยิ่งใหญ่เหลือเกิน ซึ่งผู้ที่ได้รับก็มีเพียงผู้ที่ได้ผ่านการอดทนมาเท่านั้น และเป็นผู้ที่จะได้รับส่วนแบ่งอันยิ่งใหญ่จากอัลลอฮ์

9. ขนมุสลิมต่างใฝ่หาการสละชีพในหนทางแห่งพระองค์อัลลอฮ์

ข้าพเจ้าจะขอปิดท้ายในบทนี้ด้วยคำกล่าวของ อุบาต๊ะฮฺ บิน อัส-ศอมิต (เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ) ที่ได้บรรยายถึงความมุ่งมั่นของบรรดามิตรสหายของท่านนบี (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) ที่รักใคร่ท่านอย่างแท้จริงและพร้อมที่จะสละชีพในหนทางแห่งอิสลามเพื่อกำจัดซึ่งความอิจฉาและดำรงไว้ซึ่งศาสนาอิสลามบนหน้าแผ่นดิน ท่านได้กล่าวไว้ว่า “พวกเราทุกคนต่างวิงวอนต่อพระองค์อัลลอฮ์เข้าและเย็น เพื่อพระองค์จะได้ทรงประทานชะฮาดะฮฺแก่พวกเรา เมื่อพวกเราออกรบ เรายังวิงวอนให้ตายในสนามรบ ขอให้อย่าได้กลับมายังดินแดนนี้อีก ขอให้อย่าให้ได้กลับมาเจอครอบครัวและลูกๆ ขอเราอีก เราได้ฝากฝังครอบครัวและลูกๆ ของเราไว้ในความคุ้มครองของพระองค์ ความทะเยอทะยานของเราคือการมุ่งไปข้างหน้าโดยไม่กลับมามองข้างหลัง”²⁹

แล้วเราๆ ท่านๆ เป็นเช่นดังคำกล่าวของ อุบาต๊ะฮฺ หรือไม่ ?

ขอพระองค์ทรงประทานแก่เราดังที่ได้ทรงประทานให้แก่พวกเขาด้วยเถิด อามีน

สรุปปิดท้าย

มวลการสรรเสริญยอมเป็นสิทธิแห่งพระองค์ ผู้ซึ่งคอยคำจูนให้บ่าวผู้อ่อนแอผู้นี้สามารถเขียนงานวิจัยนี้ได้สำเร็จ บ่าวขอวิงวอนต่อพระองค์ขอจงทรงรับกิจการนี้ไว้เป็นบุญกุศลของบ่าวด้วยเถิด

สรุปใจความสำคัญของงานเขียนนี้ดังต่อไปนี้

1. เราต้องรักท่านนบี (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) ยิ่งกว่าชีวิตเรา พ่อแม่ของเรา ลูกๆ และครอบครัวของเรา ทรัพย์สินของเรา และรักยิ่งกว่าผู้ใดในโลกนี้
2. การรักใคร่ท่านนบี (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) จะยังผลให้เราได้สัมผัสถึงความหอมหวานแห่งการศรัทธาในโลกนี้ และได้อยู่เคียงข้างท่านในโลกหน้า
3. ต่อไปนี้เป็นสัญญาณที่บ่งบอกถึงความรักของเราที่มีต่อท่านนบี (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม)

²⁸ ดู อัล-กามิล พี อัด-ตารีค เล่มที่ ๓ หน้าที ๕

²⁹ ฟุตุฮาด มิศรฺวะ อัคบารุฮา หน้าที ๕๔

- ก. มุ่งหวังที่จะได้เห็นท่านและอยู่เคียงข้างท่าน เราจะถือว่าการขาดสิ่งนี้เลวร้ายกว่าการขาดสิ่งใดๆ ในโลก
- ข. มีความพร้อมเต็มที่ๆ จะสละชีพ, ทรัพย์สิน, เพื่อปกป้องท่านรอซูล (คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม)
- ค. ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของท่านนบี (คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) และห่างไกลจากคำห้ามปรามของท่าน
- ง. เชิดชูคุณนะซูของท่านและปกป้องรักษาซารีอะฮ์อิสลามด้วยชีวิต

4. แท้จริงแล้วบรรดาเศาะหาบะฮ์ (เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม) ล้วนเป็นผู้สัจจริงในการรักท่านรอซูล (คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) การได้มองท่านและอยู่ร่วมกับท่านเป็นสิ่งที่พวกเขารักยิ่งกว่าสิ่งใดในโลกนี้ พวกเขา มองว่าการเสียสละตนและทรัพย์สินของพวกเขา เพื่อปกป้องท่านรอซูลนั้นเป็นความสุขที่สุด เช่นเดียวกับที่พวกเขาจะรีบเร่งเพื่อปฏิบัติตามคำสั่งของท่าน และละทิ้งสิ่งที่ท่านห้าม แท้จริง พวกเขาได้ทำให้ชีวิตอันมีค่าเป็นเรื่องเล็กน้อยในการที่จะช่วยเหลือและปกป้องแนวทางของท่านรอซูลและพิทักษ์บทบัญญัติที่อัลลอฮ์ประทานลงมาแก่ท่าน

ข้าพเจ้าขอตั้งเสียตัวเองและพี่น้องมุสลิมให้เอาเยี่ยงอย่างของบรรดาเศาะหาบะฮ์ (เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม) เหล่านี้ ในการมอบความรักต่อท่านรอซูลผู้เป็นที่รัก เพราะการอ้างอย่างเดียวไม่ได้มีประโยชน์อันใดเลย และไม่ส่งผลใดๆ ต่อผู้อ้างเว้นแต่จะสร้างความเสียหายเท่านั้น

وصلى الله تعالى على نبينا وعلى آله وأصحابه وأتباعه وبارك وسلم،
وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين.